ECLI:NL:GHAMS:2026:3105

Instantie	Gerechtshof Amsterdam
Datum uitspraak	27-10-2026
Datum publicatie	10-11-2026
Zaaknummer	200.354.458/01
Rechtsgebieden	Civiel recht
Bijzondere kenmerken	Hoger beroep
Inhoudsindicatie	Kort geding. Wegens een verdenking van betrokkenheid bij fraude heeft ING de bankrelatie met haar klanten opgezegd en hun persoonsgevens doen opnemen in verschillende registers. Het hof oordeelt dat de gestelde betrokkenheid bij fraude onvoldoende aannemelijk is gemaakt en beveelt ING alsnog om de persoonsgegevens van de (inmiddels voormalige) klanten uit de registers te verwijderen.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

GERECHTSHOF AMSTERDAM

afdeling civiel recht en belastingrecht

team I (handel)

zaaknummer : 200.354.458/01

zaaknummer / rolnummer rechtbank Amsterdam : C/13/765129/ KG ZA 25-126

arrest van de meervoudige burgerlijke kamer van 27 oktober 2026

in de zaak van

1 [appellant 1] ,

wonend in [plaats] ,

2. **[appellant 2] ,**

wonend in [plaats] ,

appellanten,

advocaat: mr. W. Schmidt te Den Haag,

tegen

ING BANK N.V.,

gevestigd te Amsterdam,

geïntimeerde,

advocaat: mr. I.M.C.A. Reinders Folmer te Amsterdam.

Partijen worden hierna [appellanten] (en ieder voor zich [appellant 1] en [appellant 2]) en ING genoemd.

1 De zaak in het kort

1.1. [appellanten] hebben in 2022 ING om een hypothecair krediet gevraagd, dat ING heeft verstrekt, mede op basis van de jaarcijfers 2021 van de toenmalige onderneming van [appellant 1] .

1.2. Bij de kredietaanvraag van [appellanten] was een administratiekantoor betrokken. In december 2024 heeft het Openbaar Ministerie ING geïnformeerd dat dit administratiekantoor voor en met medeweten van klanten, inkomensgegevens heeft aangepast opdat die klanten een hypothecair krediet konden krijgen dat hun met de juiste gegevens niet zou zijn verstrekt. In het geval van [appellanten] zouden de cijfers in de jaarrekening 2021 betreffende de onderneming van [appellant 1] zijn gemanipuleerd.

1.3. ING heeft de kredietovereenkomst met [appellanten] opgezegd en de openstaande schuld opgeëist. Ze heeft de persoonsgegevens van [appellanten] in verschillende registers geregistreerd en de bancaire relatie met [appellanten] beëindigd.

1.4. [appellanten] hebben bij de voorzieningenrechter gevorderd dat ING de bancaire relatie met hen zou herstellen en in stand zou houden en de opname van hun persoonsgegevens in de verschillende registers ongedaan zou maken. Na verweer van ING heeft de voorzieningenrechter geoordeeld dat er voldoende aanwijzingen zijn dat [appellanten] betrokken zijn geweest bij fraude en de vorderingen van [appellanten] afgewezen.

2 Het geding in hoger beroep

2.1. [appellanten] zijn bij dagvaarding van 29 april 2025 in hoger beroep gekomen van een vonnis dat de voorzieningenrechter in de rechtbank Amsterdam op 3 april 2025 onder bovenvermeld zaak-/rolnummer heeft gewezen tussen [appellanten] als eisers en ING als gedaagde.

2.2. Partijen hebben daarna de volgende stukken ingediend:

- memorie van grieven, met producties;
- memorie van antwoord, met producties.

2.3. Op 11 september 2026 is de zaak mondeling behandeld. Bij die gelegenheid hebben partijen hun stellingen doen toelichten, [appellanten] door hun advocaat en door mr. R.J. van Baal, advocaat te Amsterdam, en ING door mr. C.P. Heersma en mr. H. Ouled Ali, advocaten te Amsterdam. Daarbij is gebruikgemaakt van spreekaantekeningen, die zijn overgelegd. Aan de zijde van [appellanten] was ook aanwezig [naam 1] , fiscaal jurist van Tax Doc Belastingadvies B.V. (hierna: [naam 1]).

[appellanten] hebben met het oog op de mondelinge behandeling nadere producties in het geding gebracht.

2.4. Ten slotte is arrest gevraagd.

3 Feiten

Het hof gaat uit van de volgende feiten.

3.1. [appellant 1] en [appellant 2] zijn partners. In de loop van 2020 is [appellant 1] een eenmanszaak gestart onder de naam [bedrijf] . Zij heeft de verzorging van de boekhouding van haar onderneming uitbesteed aan administratiekantoor Qontinu Administratie en Advies B.V. (hierna: Qontinu). [appellant 2] werkte in die tijd loondienst. [appellanten] hadden bankrekeningen bij ING.

3.2. Op 4 januari 2022 heeft hypotheekbemiddelaar Hypotheekrente.nl B.V. (hierna: Hypotheekrente.nl) namens [appellanten] bij ING een aanvraag ingediend voor een hypothecair krediet van 500.000, ten behoeve van de aankoop van een woning. In de aanvraag staat als jaarinkomen van [appellant 2] 55.784,04 en als jaarinkomen van [appellant 1] 51.333. Bij de aanvraag is een voorlopige jaarrekening 2021 van de onderneming overgelegd, die is opgesteld door Qontinu, en waarin staat dat de omzet van de onderneming in 2021 145.655 heeft bedragen en de winst 121.257.

3.3. Op 14 januari 2022 heeft ING een offerte uitgebracht voor een kredietovereenkomst onder hypothecair verband. [appellanten] hebben die offerte op 15 januari 2022 voor akkoord getekend. Daarmee hebben zij tevens verklaard dat de door of namens hen verstrekte gegevens juist zijn en dat zij geen informatie hebben achtergehouden die relevant is voor de verstrekking van het krediet.

3.4. Bij brief van 19 december 2024 is ING door het Openbaar Ministerie geïnformeerd dat de eigenares van Qontinu ervan wordt verdacht dat ze in het kader van haar administratiekantoor voor een groot aantal personen stukken heeft vervalst ten behoeve van hun aanvragen voor hypothecair krediet. Uit onderzoek zou onder meer zijn gebleken dat de in de jaarrekening 2021 van de onderneming van [appellant 1] vermelde bedrijfswinst niet overeenkwam met de cijfers in haar aangifte Inkomstenbelasting 2021.

3.5. Bij brief van 8 januari 2025 heeft ING [appellanten] geïnformeerd over de melding van het Openbaar Ministerie, geconcludeerd dat [appellanten] haar in januari 2022 valse informatie hadden verstrekt en het voornemen aangekondigd om de contractuele relatie met [appellanten] te beëindigen en hun gegevens te registreren in het Intern Verwijzingsregister, het Incidenten Register, het Extern Verwijzingsregister en het register van de Stichting Fraudebestrijding Hypotheken. ING heeft [appellanten] gevraagd naar hun zienswijze op de situatie en om afgifte van verschillende stukken.

3.6. Bij e-mail van 7 februari 2025 hebben [appellanten] ontkend te hebben geweten of te hebben kunnen weten dat het administratiekantoor en/of de hypotheekbemiddelaar valse informatie aan ING had verstrekt met de bedoeling om hypothecair krediet te verkrijgen waarvoor [appellanten] niet in aanmerking kwamen. Zij hebben ING een aantal stukken verstrekt.

3.7. Bij brief van 12 februari 2025 heeft ING aan [appellanten] geschreven dat zij hun zakelijke en particuliere rekeningen op 5 maart 2025 zal blokkeren en het uitstaande krediet zal opeisen, en dat de gegevens van henzelf en de onderneming van [appellant 1] per direct en voor de duur van 8 jaar worden opgenomen in de registers.

3.8. Nadat ING het uitstaande krediet op 18 februari 2025 had opgeëist, hebben [appellanten] het ingelost.

3.9. ING heeft bij brief van 27 februari 2025 tegen [appellanten] , tegen Qontinu en haar eigenares, en tegen Hypotheekrente.nl en haar medewerker aangifte gedaan van valsheid in geschrifte, het niet naar waarheid verstekken van gegevens, oplichting en/of witwassen.

ING heeft tijdens de mondelinge behandeling in hoger beroep verklaard dat een strafzaak tegen Qontinu en haar eigenares in gang is gezet die nog loopt. De aangifte tegen [appellanten] heeft tot op heden niet tot maatregelen van het Openbaar Ministerie geleid.

3.10. In een proces-verbaal van bevindingen van de politie van 6 maart 2025 verklaart de eigenares van Qontinu onder meer dat zij klanten met goedlopende ondernemingen die een hoger hypothecair krediet nodig hadden dan zij op basis van de gemiddelde cijfers van hun onderneming konden krijgen, aan de gewenste lening hielp door de cijfers van de onderneming te verhogen. Dit zou steeds zijn gebeurd met medeweten van de desbetreffende klant, die door de eigenares van Qontinu ook over de risicos van deze manipulatie zou zijn geïnformeerd.

3.11. Na het kortgedingvonnis van 3 april 2025 is de bancaire relatie tussen ING en [appellanten] geëindigd.

3.12. Bij brief van 21 mei 2025 heeft Sharp Accountancy B.V. (hierna: Sharp) een rapport uitgebracht over de jaarrekening 2021 van de onderneming van [appellant 1] . Volgens dit rapport bedroeg de omzet van de onderneming in 2021 163.676, en de winst 132.733. Bij brief van 2 juni 2025 heeft registeraccountant [naam 2] van SDR Accountancy & Advies (hierna: SDR) geschreven dat hij de door Sharp opgestelde winst- en verliesrekening van de onderneming van [appellant 1] heeft beoordeeld. Eveneens bij brief van 2 juni 2025 heeft [naam 1] namens Tax Doc Belastingadvies B.V. geschreven dat hij de door Sharp opgestelde jaarrekening heeft beoordeeld, dat de jaarrekening op een fiscaal aanvaardbare wijze is vastgesteld en dat de winst daarin juist is berekend.

3.13. [appellant 1] heeft op 22 juni 2025 een herziene aangifte Inkomstenbelasting 2021 ingediend, die in juli 2025 heeft geleid tot een fiscale navordering van 53.539, die is voldaan.

4 Procedure bij de rechtbank

4.1. [appellanten] vorderen dat ING wordt veroordeeld om, kort gezegd, de bancaire relatie met [appellanten] voort te zetten en hun gegevens uit de registers te verwijderen, op verbeurte van dwangsommen en met veroordeling van ING in de proceskosten.

4.2. Na verweer van ING heeft de voorzieningenrechter de vordering van [appellanten] afgewezen, met hun veroordeling in de proceskosten.

5 Vordering in hoger beroep

5.1. [appellanten] hebben in hoger beroep gevorderd dat het bestreden vonnis wordt vernietigd en dat hun vorderingen alsnog uitvoerbaar bij voorraad worden toegewezen, met veroordeling van ING in de kosten van het geding in beide instanties, met nakosten en rente.

5.2. Volgens ING moet het hof het bestreden vonnis bekrachtigen, met uitvoerbaar bij voorraad veroordeling van [appellanten] in de kosten van het geding in hoger beroep, met nakosten en rente.

5.3. Tijdens de mondelinge behandeling hebben [appellanten] hun vorderingen om ING te veroordelen om de dienstverlening aan [appellanten] te herstellen en voor te zetten en om hun gegevens uit het Incidentenregister en het Intern Verwijzingsregister van ING te verwijderen, ingetrokken.

6 Beoordeling

6.1. ING heeft betwist dat [appellanten] nog een spoedeisend belang hebben bij hun (gehandhaafde) vorderingen om ING te veroordelen om hun gegevens te verwijderen uit het Extern Verwijzingsregister en het register van de Stichting Fraudebestrijding Hypotheken. Daartoe heeft ze aangevoerd dat [appellanten] bankrekeningen hebben kunnen openen bij buitenlandse banken, die geen toegang tot de desbetreffende registers hebben. [appellanten] hebben dit erkend, maar ze hebben toegelicht, deels onderbouwd met stukken, dat ze met die buitenlandse bankrekeningen geen volledige toegang hebben tot het Nederlandse betalingsverkeer, dat gevestigde Nederlandse banken weigeren om met hen, hun ondernemingen en hun kinderen te contracteren en dat instanties die op de hoogte zijn van hun vermelding in de registers, geen zaken met hen willen doen.

Het hof is van oordeel dat een onterechte vermelding waarvan naar de stellingen van [appellanten] sprake is in het Extern Verwijzingsregister en het register van de Stichting Fraudebestrijding Hypotheken naar haar aard een spoedeisend belang bij verwijdering uit die registers oplevert. Daarbij komt dat voldoende aannemelijk is dat de vermelding van de gegevens van [appellanten] in het Extern Verwijzingsregister en het register van de Stichting Fraudebestrijding Hypotheken hen in hun deelname aan het Nederlandse betalingsverkeer belemmert, temeer nu niet alleen [appellant 1] maar inmiddels ook [appellant 2] een eigen onderneming exploiteert. [appellanten] hebben dan ook voldoende spoedeisend belang bij hun vorderingen.

6.2. ING heeft met nadruk gewezen op het feit dat [appellanten] in eerste aanleg aan hun vorderingen ten grondslag hebben gelegd dat de jaarcijfers van de onderneming van [appellant 1] die ze in 2022 hebben ingediend weliswaar niet juist waren maar dat ze niets wisten van de fraude van Qontinu, terwijl ze in hun hoger beroep aanvoeren dat hun aanvraag voor een hypothecair krediet in 2022 op juiste cijfers was gebaseerd, ook voor zover het de onderneming van [appellant 1] betreft. ING heeft echter niet geconcretiseerd wat haar bezwaar is tegen deze wijziging van de feitelijke grondslag van de vorderingen. Klaarblijkelijk betoogt ING hiermee dat het hof de vorderingen van [appellanten] niet op basis van de nieuwe feitelijke grondslag kan beoordelen. Daarmee miskent ING dan echter dat het hoger beroep mede strekt tot een nieuwe behandeling en beslissing van de zaak en dat partijen hun standpunt in hoger beroep kunnen baseren op feiten of argumenten die zij in eerste aanleg niet hebben aangevoerd, ook als die feiten of argumenten onverenigbaar zijn met wat zij in eerste aanleg wel hebben aangevoerd. Het hof plaatst hierbij de kanttekening dat [appellanten] zowel in eerste aanleg als in hoger beroep hebben aangevoerd dat zij de door Qontinu opgestelde jaarrekening 2021 destijds niet hebben gecontroleerd. Als dat juist is wat hier in het midden kan blijven is de stelling van [appellanten] dat zij in 2022 niets van een manipulatie van de cijfers van de onderneming van [appellant 1] wisten, niet per se onverenigbaar met de nadere stelling dat die cijfers in de door Qontinu opgestelde jaarrekening 2021 niet blijken te zijn gemanipuleerd.

Omdat ING niet heeft aangevoerd en het hof ook niet ambtshalve inziet dat een beoordeling van de vorderingen van [appellanten] op basis van de daaraan nader ten grondslag gelegde feiten in strijd is met de eisen van een goede procesorde, gaat het hof aan het (kennelijke) bezwaar van ING voorbij.

6.3. De zes grieven van [appellanten] , voor zover in hoger beroep nog relevant, lenen zich voor gezamenlijke behandeling. Ze strekken ten betoge (kort gezegd) dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft geoordeeld (i) dat voldoende aannemelijk is dat ING in 2022 op basis van frauduleuze cijfers een hypothecair krediet aan [appellanten] heeft verstrekt, dat [appellanten] bij die fraude betrokken zijn geweest en ervan op de hoogte waren, en (ii) dat ING in 2025 proportionele maatregelen tegen [appellanten] heeft getroffen en daardoor haar zorgplicht jegens [appellanten] niet heeft geschonden.

6.4. De opname van de gegevens van [appellanten] in het Extern Verwijzingsregister en daarmee ook in het register van de Stichting Fraudebestrijding Hypotheken vergt feiten en omstandigheden die in

voldoende mate vaststaan en zodanig concreet zijn dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van art. 350 Sv kunnen dragen (art. 5.2 van het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen (PIFI) en HR 29 mei 2009, ECLI:HR:2009:BH4720). De stelplicht en bewijslast op dit punt rusten op ING. In dit kort geding dient ING dus aannemelijk te maken dat er voldoende grond is voor de opname van [appellanten] in het Extern Verwijzingsregister en het register van de Stichting Fraudebestrijding Hypotheken. Naar het voorlopig oordeel van het hof is ING daar niet in geslaagd.

6.5. Voor zover het [appellant 2] betreft, blijkt niet van enige grond voor de opname in die registers. [appellanten] hebben toegelicht door ING niet bestreden dat zij in 2021/2022 nog niet getrouwd waren en niet samenwoonden, dat [appellant 2] toen in loondienst werkte en dat hij niet betrokken was bij de onderneming van [appellant 1] of de administratie daarvan. Over [appellant 2] staat niet méér vast dan dat hij begin 2022 de aanvraag voor het hypothecair krediet ten behoeve van de gezamenlijke aankoop van de woning mede heeft ondertekend. Ook als daarin inderdaad vervalste cijfers betreffende de onderneming van [appellant 1] voorkwamen, kan zonder nadere, maar hier ontbrekende, toelichting niet worden aangenomen dat [appellant 2] daarvan heeft geweten of moeten weten, en dus dat er wat hem betreft sprake is geweest van een (gegronde verdenking van een) strafbaar feit.

6.6. Hoewel [appellanten] hun stelling dat de jaarrekening 2021 begin 2022 een juist beeld gaf van de financiële staat van de onderneming van [appellant 1] hebben gemotiveerd met een rapport en verklaringen van derden van wie kan worden aangenomen dat ze ter zake kundig zijn (zie hiervoor, onder 3.12), heeft ING in haar memorie van antwoord en tijdens de mondelinge behandeling gehandhaafd dat de cijfers van de onderneming van [appellant 1] niet waarheidsgetrouw, want te gunstig zijn voorgesteld. De gerapporteerde omzet van de onderneming zou niet aansluiten op de uitgebrachte facturen, die niet of niet volledig zouden zijn voldaan en veelvuldig zouden zijn gecrediteerd, terwijl er forse bedragen zouden zijn afgeboekt. ING heeft haar kritiek geconcretiseerd aan de hand van de facturen aan en betalingen door of ten behoeve van vijf klanten van [appellant 1] . Daarnaast heeft ING aangevoerd dat de eigenares van Qontinu heeft verklaard dat iedereen die bij haar een hypotheek aanvroeg op de hoogte was van onjuistheden in hun aanvragen.

[appellanten] hebben nader schriftelijk bewijs overgelegd met betrekking tot vier van de desbetreffende vijf klanten (de vijfde klant zou in Suriname wonen en niet bereikbaar zijn geweest), waaruit blijkt dat de zorgverzekeraars van die klanten de facturen van de onderneming van [appellant 1] gedeeltelijk hebben voldaan. Het restant had door de klanten zelf betaald moeten worden, maar [appellant 1] heeft afgezien van incasso wat de afboekingen verklaart. Tijdens de mondelinge behandeling heeft [naam 1] een nadere toelichting gegeven op de jaarrekening die door SDR is opgesteld, de door ING gesignaleerde verschillen verklaard en de kritiek van ING weerlegd. Meer specifiek heeft [naam 1] uitgelegd waarom de volgens de jaarrekening 2021 gerealiseerde omzet juist is, dat het vaker voorkomt dat (startende) ondernemers factuurnummers gebruiken die geen logische nummering hebben en dat het niet onlogisch is dat er ook een jaarrekening 2021 in omloop is waarin een winst staat die aansluit op de oorspronkelijke belastingaangifte Inkomstenbelasting 2021.

Naar het oordeel van het hof is daarmee voldoende aannemelijk geworden dat de onderneming van [appellant 1] in 2021 inderdaad een omzet van 163.676 en een winst van 132.733 heeft gerealiseerd en dat met de kredietaanvraag die begin 2022 bij ING is ingediend, geen onjuist beeld van de financiële positie van die onderneming is gegeven. Verder volgt uit de verklaring van de eigenares van Qontinu ("Alle klanten waren op de hoogte, waar sprake was van vervalsingen.") niet noodzakelijkerwijs dat bij al haar klanten sprake was van vervalsingen. Daarmee is de beschuldiging van ING dat [appellant 1] (en [appellant 2]) bij de kredietaanvraag heeft gefraudeerd, voorshands ontkracht.

ING heeft kortom evenmin aannemelijk kunnen maken dat er voldoende grond is voor de opname van de gegevens van [appellant 1] en haar onderneming in het Extern Verwijzingsregister en het register van de Stichting Fraudebestrijding Hypotheken.

6.7.

De slotsom luidt dat de grieven slagen en dat het bestreden vonnis moet worden vernietigd. Het hof zal het door [appellanten] gevorderde bevel alsnog toewijzen. [appellanten] hebben ook gevorderd dat het hof aan het bevel een dwangsom verbindt. Hoewel ING heeft aangevoerd dat zij vrijwillig aan de uitspraak zal voldoen, ziet het hof aanleiding toch te bepalen dat zij een dwangsom verbeurt als zij niet aan het bevel voldoet. Wel zal het hof de gevorderde dwangsom maximeren op 100.000. Omdat ING in het hoger beroep voornamelijk in het ongelijk is gesteld, zal ze worden veroordeeld in de proceskosten in beide instanties. Het hof stelt die proceskosten als volgt vast:

Eerste aanleg

- explootkosten 144,47
- griffierecht 331,00
- salaris advocaat 2.214,00 (twee punten, kort geding)

Totaal 2.689,47

Hoger beroep

- explootkosten 144,47
- griffierecht 362,00
- salaris advocaat 2.580,00 (twee punten, tarief II)

totaal 3.086,47

7 Beslissing

Het hof:

7.1 vernietigt het bestreden vonnis en doet opnieuw recht:

7.2. beveelt ING de gegevens van [appellanten] binnen acht dagen na betekening van dit arrest uit het Extern Verwijzingsregister en het register van de Stichting Fraudebestrijding Hypotheken te verwijderen en verwijderd te houden, op straffe van verbeurte van een dwangsom van 1.000 voor iedere dag of gedeelte van een dag dat zij niet of niet geheel aan dit bevel voldoet, tot een maximum van 100.000.

7.3. veroordeelt ING in de proceskosten in beide instanties. De kosten voor de eerste aanleg worden tot nu vastgesteld op 2.689,47. De kosten voor het hoger beroep worden tot nu vastgesteld op 3.086,47. Deze kosten zijn te vermeerderen met de wettelijke rente, als ze niet binnen veertien dagen na dit arrest zijn betaald.

7.4. veroordeelt ING tot betaling van 189 voor nasalaris, te vermeerderen met 98 voor nasalaris en de kosten van het betekeningsexploot als betekening van dit arrest plaatsvindt, te vermeerderen met de wettelijke rente, als niet binnen veertien dagen na het verschuldigd worden van de nakosten aan deze veroordeling is voldaan;

7.5. verklaart dit arrest uitvoerbaar bij voorraad;

7.6. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit arrest is gewezen door mrs. K.A.J. Bisschop, Y. Steeg-Tijms en A.C. van Schaick en door de rolraadsheer in het openbaar uitgesproken op 27 oktober 2026.